

ת"פ 48125/01/12 - מדינת ישראל נגד מיכאל גולדשטיין

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 48125-01-12 מדינת ישראל נ' גולדשטיין (עציר)

בפני כב' השופטת נאווה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מיכאל גולדשטיין (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד דיתי צאלים

הנאשם הובא וע"י ב"כ עו"ד קירה קרביץ

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי המתואר בכתב האישום ביום **28.7.11** בכלא השרון על רקע ויכוח בגין בקבוק מים תקף הנאשם את המתלונן שמואל אסרף, שותפו לתא המאסר, בכך שהכה באגרופו באמצעות ידיו בחזהו, ומשנפל המתלונן לרצפה- בעט בו הנאשם בראשו באמצעות נעליו.

כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן נפיחות בראש בצד ימין, שריטה במצח בצד שמאל ונפיחות בברך שמאל, והוא נזקק לטיפול רפואי.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ויורשע בגינו.

לעניין העונש- יטענו הצדדים באופן חופשי.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו מיום 29.12.13 עולה כי הנאשם זומן באמצעות פקס לעורך דינו ומכתב באמצעות הדואר- שחזר, והנאשם לא הגיע לפגישה ולא יצר כל קשר עם השירות. כמו כן אין בידי השירות מספר טלפון נייד של הנאשם.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו מיום 27.10.14 עולה כי חרף העובדה כי זומן לשני מפגשים בשירות, באמצעות

הדואר ובא כוחו, חזר המכתב לשירות והנאשם לא התייצב לפגישות.

לאור האמור, לא עלה בידי השירות לערוך אבחון בעניינו.

4. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1970, הודה לאחר ניהול הוכחות חלקי.

הנאשם לא הביע חרטה, לא נטל אחריות למעשיו, ואין דינו כדין מי שהודה וחסך מזמנו של בית המשפט.

יתרה מכך, התנהלותו של הנאשם בתיק זה במהלך חודשים דצמבר 2013 עד דצמבר 2014 מעידה כי פעם אחר לא התייצב לבימ"ש, הוצא נגדו צו הבאה ללא שחרור, הוטלו ההליכים בתיק נגדו, ניתק קשר עם עורך דינו, ולא התייצב לשירות המבחן.

למעשה, אלמלא נעצר הנאשם בתיק אחר נוסף, ספק רב אם היה מאותר ומגיע לבימ"ש כלל.

לנאשם 3 הרשעות קודמות- **משנת 2001** בגין תקיפת שוטר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש איומים והיזק לרכוש, בגינה ריצה 4 שנות מאסר לצד ענישה נלווית, **במאי 2007** נדון ל-6 שנות מאסר בגין עבירות סמים, **בשנת 2009** הורשע בזיוף ואיומים ונדון ל-28 חודשי מאסר בפועל.

הערך החברתי המוגן עניינו הגנה על שלמות גופו של אדם ותחושת ביטחונו האישי. בנסיבות אלה ביצע הנאשם את העבירה בכתב האישום בהיותו אסיר, בגין יכוח פעוט על בקבוק מים, וגרם לחבלות קשות אצל המתלונן - שאף נזקק לטיפול רפואי.

מתחם העונש ההולם נע בין עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל, כאשר יש לגזור עליו עונש ברף העליון של המתחם.

לא זו בלבד שהנאשם אינו מביע חרטה, ואינו לקוח אחריות על מעשיו, אלא שממשיך להיות בעל "אצבע קלה על ההדק" בכל הנוגע להתנהלות אלימות, שעה שכעת הוא עצור בתיק אחר.

כמו כן לנאשם מע"ת של 9 חודשים בגין עבירות תקיפה שלא חל, כיוון שהעבירה בוצעה בכלא.

בכל הנוגע לטענות בדבר השתלבותו בטיפול- הרי שהנאשם מקבל תחליף סם בלבד, אותו יכול לקבל גם במסגרת שב"ס, ולא עובר תהליך טיפולי.

לאור האמור, בימ"ש מתבקש להטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מע"ת ופיצוי למתלונן או לעיזבונו נוכח דברי הנאשם כי המתלונן נפטר לפני כ-7 חודשים.

לעומת זאת, טענה ב"כ הנאשם לעונש כי כתב האישום תוקן לקולא בעניינו של הנאשם, מקום בו נמחקו חלק מהעובדות ואחד מסעיפי האישום.

הנאשם הינו אדם אומלל, שנסיבות חייו מורכבות. הוא בודד בארץ ללא כל תמיכה של משפחה, כאשר לאחר שחרורו ממאסר לא מצא מקום מגורים קבוע או תעסוקה, והסתובב ברחובות עד להשתלבותו בטיפול במסגרת מרכז מתאדון בת"א.

משיחה עם המדריך אריאל שניר עו"ס, עולה כי הנאשם מטופל מחודש אוקטובר 2014, מגיע לקבלת מתאדון ולשיחות באופן קבוע, עד למעצרו ביום 15.12 בתיק אחר.

הנאשם מקבל טיפול בסם חלופי כי מבחינה בריאותית לא יכול להפסיק את השימוש בסם מיד. הגם שלא נערכו לנאשם בדיקות שתן במסגרת שירות המבחן, הרי שלצורך קבלת הסם החלופי במרכז - על הנאשם לעבור בדיקות שתן ללא שרידי סם, אחרת לא היה מקבל מתאדון.

המתלונן העיד כי היה מספר דקות במרפאה לאחר שנחבל, ומדובר בחבלות קלות באופן יחסי שעניין שריטות ונפוחות.

הטלת מאסר על הנאשם תיקח אותו אחורה. יש לנקוט בענישה שתרתיע את הנאשם מלשוב לנהוג באלימות לצד מעקב נוסף במרכז בו מקבל טיפול של תחליף סם.

לאחרונה קיבל הנאשם מקום מגורים קבוע מטעם העירייה, מקום לדרי רחוב ובו כללים מסוימים לפיהם על הדיירים לחזור עד 22:00 בלילה - אחרת יגורשו. הנאשם ניסה לעמוד בכללים.

הנאשם לא קיבל קצבת ביטוח לאומי מספר חודשים הואיל והוא נעדר ת"ז תקופה ארוכה, והוא נשאר ללא תמיכה כספית. על כן, לא היה באפשרותו לממן נסיעה באוטובוס מתל אביב לכפר סבא לצורך הגעה לדיונים ולשירות המבחן.

מדובר בחלופי זמן של 3.5 שנים מעת האירוע.

מתחם העונש ההולם הינו מע"ת ופיצוי או של"צ בהיקף נרחב.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להימנע מהטלת מאסר בפועל, ולהטיל על הנאשם מע"ת או של"צ כאמור.

5. הכרעה

במעשיו, פגע הנאשם בערכים שעניינם פגיעה בשלמות גופו של הפרט, בכבודו, בביטחונו האישי ובשלום הציבור.

על היותן של עבירות האלימות בבחינת "מכת מדינה" אותן יש למגר מכל וכל - כבר עמדה הפסיקה לא אחת.

וכך נקבע בע"פ 6867/06 בטרנס עזאם נ' מדינת ישראל (מיום 12.10.2008) -

"על עבירות אלימות דובר רבות בתקופה האחרונה בבית משפט זה, וזאת לאור החשש כי תופעה זו הולכת ומתפשטת בחברה הישראלית, כאשר אנו עדים לא אחת לפתרון סכסוכים בדרכי אלימות ואף להפעלת אלימות בעבור עניינים של

מה בכך. מוסכם על כולם כי על בית המשפט, אשר בתוך עמו הוא יושב, להירתם למאבק בנגע האלימות באמצעות הטלת עונשים מרתיעים בעבירות אלימות"

וכן בע"פ 6112/04 מוטי עבדי נ' מדינת ישראל (מיום 26.01.2005)-

"למרבה הדאבה, האלימות עליה אנו מתבשרים חדשות לבקרים, הפכה למגפה של ממש, ורבים הם המקרים בהם נעשה שימוש אף בנשק חם וקר כדי ליישב סכסוכים של מה בכך. את תוצאתה של תופעה קשה זו שילמו רבים, בעיקר צעירים, בחייהם, ובעקבות כך נחתו אסונות על משפחות שלמות המתקשות להתמודד עם האובדן והשכול. כדי להדביר תופעה זו נדרשים, בראש ובראשונה, אמצעים חינוכיים, אולם גם לבתי המשפט נועד תפקיד חשוב, באשר לידם נמסר מכשיר הענישה בו יש לעשות שימוש גם למטרות של מניעה והרתעה, ולעיתים בכל העוצמה, כי אפשר שבדרך זו ייחסכו חיים או תימנע פגיעה אנושה מאחרים."

בנסיבות שבפני מדובר בפגיעה ממשית בערכים אלה, מקום בו הנאשם תקף את המתלונן, בהיותו אסיר, בתוך תא המאסר, בגין ויכוח של מה בכך אודות בקבוק מים, וגרם לו לחבלות של ממש.

התנהלותו של הנאשם במסגרת ניהול התיק בבימ"ש, כמו גם מחוצה לה, מלמדת על זלזול רב והעדר מורא מהדין, כל זאת כלפי גורמים המנסים לסייע לו ככל הניתן.

בשלב זה יוער כי בכל הנוגע לטענות באת כוחו בדבר העדר יכולת כלכלית- הרי שלא זו בלבד שטענות אלה לא הועלו ע"י הנאשם עצמו שעה שהתייצב באולם בימ"ש או לחילופין ע"י בא כוחו במהלך היעדרויותיו החוזרות ונשנות מהדיונים, **כי אם לראשונה רק ביום 10.12.14**, - אלא שהדבר לא מנע ממנו להגיע תדיר למרכז מתאדון בתל אביב לצורך קבלת תחליף סם.

מתחם העונש ההולם בעבירה בה הורשע הנאשם בנסיבות אלה נע בין 4 חודשי עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

בחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט(א) לחוק) מעלות כי הנאשם חבל בשותפו לתא בעת ריצוי מאסר בתיק אחר, על רקע ויכוח פעוט, הכה באגרופו בחזהו של המתלונן, והמשיך לבעוט בראשו באכזריות גם לאחר שזה נפל לארץ (סעיף 40ט(א)(10) לחוק).

בכך גרם לו הנאשם לנזק פיזי שעניינו נפיחות בצדו הימני של ראשו, שריטה במצחו ונפיחות בברך שמאל והוא נזקק לטיפול רפואי (סעיף 40ט(א)(4) לחוק), כאשר על נקל יכול היה להיגרם למתלונן נזק חמור יותר (ס"ק 3).

לא זאת אף זאת, אלא שבחינת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מעלות כי לא קיימת כל נסיבה לקולא

בעניינו של הנאשם (סעיף 40א לחוק).

כך, לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות מהשנים 2007-2009 בגין עבירות אלימות, וסמים, בגין ריצה מאסרים ממושכים קודמים (סעיף 40א(11) לחוק).

הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, לא התייצב לדיונים רבים בבימ"ש עד כדי הוצאת צו הבאה והתליית הליכים נגדו, ואף הודה במסגרת הסדר הטיעון לאחר ניהול הוכחות חלקי (סעיף 40א(6) לחוק).

הגם שמדובר בחלופת זמן של כשלוש וחצי שנים מאז ביצוע העבירה (סעיף 40א(10) לחוק), הרי שחלקו הארי של זמן זה נעוץ בהתנהלותו של הנאשם, ולחילופין- בניהול ההוכחות, מקום בו כתב האישום הוגש כבר ביום 24.1.12.

בכל הנוגע לנסיבות חייו של הנאשם, הרי שלא זו בלבד שלא הוגשה כל ראייה שיש בה כדי לתמוך ולבסס בטענה זו, אלא שהנאשם אף עשה כל שלא ידו על מנת לדחות את ההזדמנויות שניתנו לו להשתקם ולחזור לדרך הישר.

נוכח האמור, לא מצאתי כי יש בנסיבות אלה כדי להקל בעונשו של הנאשם מטעמי שיקום, כי אם אדרבא- יש להחמיר עמו מטעמים של הרתעתו האישית בהתאם לסעיף 40 לחוק, הרי שאין מנוס מטלת עונש שעניינו מאסר מאחורי סורג ובריח על הנאשם, ברף העליון של מתחם הענישה.

עם זאת, אינני סבורה כי יש מקום לענישה כלכלית ממשית - שלא יעמוד בה הנאשם.

6. לפיכך- הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור על כל עבירת אלימות.

7. זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ה, (5 ינואר 2015) במעמד הצדדים.